

Landbruks- og matdepartementet
Postboks 8007 Dep
0030 Oslo

Landbruks- og matdep.	
Saksnr.: 18/1305	Doknr.:
Mottatt: 30 JAN 2019 MP/SDM	
Saksbeh.:	Ark.:
Kopi:	Avskr.:

Oslo, 31. januar 2019

Høringssvar – forslag om lov om forbud mot hold av pelsdyr

Pelsinform er hovedorganisasjon for detaljister og grossister i pelsbransjen, og et serviceorgan for presse, forbruker og publikum. Våre medlemmer selger plagg av norsk og utenlandsk pels, og flere har vesentlig buntmakervirksomhet basert på norskprodusert pels.

Pelsinform går imot forslaget om avvikling av norsk pelsdyrnæring.

Norske pelshandlere og buntmakere bygger på en århundrelang norsk kulturarv: tilvirking og salg av naturpels, som er slitesterke, varmende og elegante. Pelsen kan komme fra både viltfangede pelsdyr og fra oppdrett. Oppdrett ble i sin tid etablert blant annet fordi beskatning av ville dyr kunne bli for stor, og dermed fare for utryddelse i enkelte områder. Pelsplagg nedbrytes i naturen når de er utbrukt, i motsetning til syntetiske plagg.

Norsk pels har et godt renommé blant kundene, både på grunn av en førsteklasses pelskvalitet, og fordi det er allment kjent at Norge er ledende på dyrevelferdsregelverk. Vi er stolte over å arbeide med og selge norskprodusert pels. Det er et paradoks dersom produksjonen blir flyttet til land med lavere standarder for dyrevelferd, det kan ikke forsvares.

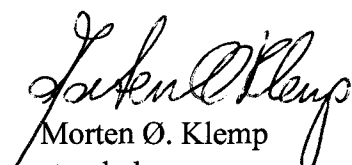
Departementet henviser til at det er vedtatt forbud i Nederland, England mv. som var etisk begrunnet. I Storbritannia var forbudet begrunnet med «Public morality». Det er misvisende å trekke frem den offentlige moral i Storbritannia og Nederland som argument. I mildere klimasoner er pels mer forbundet med mote og luksus, mens i Norge gjør kalde vintre at våre kunder begrunner sitt pelskjøp i større grad ut fra nytte og nødvendighet. I Storbritannia var det dessuten stor motstand i opinionen mot pelsbruk som ledet frem til forbud, mens i Norge er det ikke et flertall i befolkningen mot pelsbruk. I Norge har plagg og besetning av pels vært allment brukt i generasjoner. Fortsatt selger vi pelsbesetning til folk flest i Norge.

I høringsbrevet forsøker departementet å skille mellom den rettmessige bruk av dyr – til mat – og den urettmessige – til pels. Det er imidlertid ikke forsøkt å belyse prinsipper for hvilke dyrehold som er etisk forsvarlige. De etiske argumenter som er brukt om pelsdyr, kan like gjerne anvendes i debatt om annet husdyrhold. Vi finner derfor at departementets etiske begrunnelse for å innføre et forbud mot minkproduksjon er uholdbar.

Pelsinform frykter at et forbud mot pelsdyrhold i Norge kan ha negativ innvirkning på etterspørselen etter pels, og svekke grunnlaget for buntmakerfaget. Buntmakerfaget er en spesialisering innenfor utdanningsprogram design og håndverk, og bygger på eldgamle tradisjoner. Også *skinn- og pelsduodjifaget*, som er identitetsskapende og kulturbærende for den samiske utbefolkningen, vil tape på en avvikling av pelsdyrnæringen i Norge. Begge fagene er med på Utdanningsdirektoratets liste for 2019 over verneverdige tradisjonshåndverksfag. Fagene bør støttes opp om, ikke undergraves.

Pelsinform var godt fornøyd med at Stortinget i januar 2017, etter en årelang utredningsprosess, sa ja til bærekraftig utvikling for norsk pelsdyrhold. Dette ga stabilitet for en levende verdikjede basert på norsk pels. Det er ikke kommet nye argumenter til saken som skulle tilsi en annen vurdering. Høringsdokumentet henviser i hovedsak til de utredninger som ble foretatt før stortingsbehandlingen i 2017, som jo endte opp i en motsatt konklusjon av det som foreslås nå. Det er således ikke sammenheng mellom faktagrunnlaget i høringen og konklusjonen, og forslaget fremstår som mangelfullt utredet. Begrunnelsen fremstår som konstruert for å tilpasses til en udemokratisk beslutning tatt i et lukket rom på Jeløya. Det er uforklarlig at landbruks- og matdepartementet nå foreslår en avvikling.

Med vennlig hilsen

Morten Ø. Klemp
styreleder